

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

T Ante J

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Thyasillus nomen viri proprii: et latine dicitur temerarius audax.

Thyasibulus vir atheniensis: de quo emilius probus ait: qd si per se virtus ponenda sit dubito an hunc primum omnium ponam. Illud sine dubio nemine huic prefero fide: pstantia: magnitudine animi: et amore in patria.

Thyas arbenas a triginta tyrannia oppressam in libertatem redexit. Fuit et alius Dilectorum tyrannus.

Thyasimedes fuit filius Nestoris.

Thyasius nomen viri quod apud nos fiducia significat que grece θρασος dicitur.

Thyasimenus penul. pro. lacus in agro perusino: que semel totum arfisse scribit Plin. lib. ii. De hoc Quid. libro. vj. fast. Sunt tibi flaminibus thyasimena qz littoza testes.

Thyasio nomen viri ppriū apud Terentium.

Thyenos generis neutri: latine dicitur lamentū quod in funeribus fit: quo primum Symonides vltus est apud grecos. θρηνησιον plantatus dicitur.

Thyenodia cantus lugubris.

Thyips tinea: αττο του θρηνησιου: qd significat tere. re. i. frangere.

Thyius unctis. vrbis in helide. A thyunte atheniensis conditore dicta. Est et fluvius helidus qui in alpheū decurrit: de quo Dione. lib. ii. Jli. meminit.

Thyonius a nostris sedes sine foliū dicitur: quis in scripturis sacris thioni quādoqz non pro carbēdis sed p virtutibus aliquibz in celestibus: in quibus deus temp sedeat: quasi in quadriga sua ponat.

Thyas bacchi sacrificula.

Thyacidides is. et de ppriū nomē historici greci.

Thyasius saltatio et chorea dicitur: que baccho cybibebar a θυσω sacrificio. Virg. Instituit daphnis thyasos inducere baccho.

Thyestes fuit filius Delopis ex hippodamia: et Atrei frater ac tātali nepos: de quo poete scripserūt. Inde thyestes a. um. Quid. li. xv. meta. Neue thyestes cumulemus viscera mensis.

Thyetia a nostris procella dicitur: poniturqz ab Homero pro vna harpyarum.

Thurinus genus est piscis marini. Thurinū oppidum inter duos amnes cratin et sybarim: vbi herod. condidit historiam. Taurini populi sunt: quos Plinius in certia Italic regione collocat.

Thurion civitas fuit in sinu tarentino: que vt quidam putat etia thurana vocat.

Thunnus per duplex nomen. nomen piscis.

Thus et thuscia: vide in dictione thus.

Thymbia genus herbe aromaticę abundantis in phrygia: quā thymale vocamus. Virg. lib. iij. geor. Et graviter sprantis copia thymbrę. Herba hec est calida et sicca: et latine dicitur satyria: a satyris: qz sint in vnerē nimis hec animalia prona.

Thymbręus apollo dicitur est ab agro troie vicino thymbrę pleno: in quo eius est nemus et templū. Vane p e scribitur: quia a θυμβρον. In derivatione est n in dipthongū sepius mutat vt αϊσθη croneus. Δικην dirceus. κονην creteus: vel thymbręus: quasi τοομ βοαδεις: hoc est imbręs excitans.

Thymele penul. cor. nomen mulieris: que prima saltatione in scena docuit. Greci thymelen scenā vocant: hoc ē ea theatri parte: vbi gestiūt histriones. Var. Qua thymelen spectas derisorem latinū. Suidas scribit fuisse aram in theatri thymelen.

Thymelicū ludij histrionnes. vnde a Ticer. dictum est Scenici et thymelici grece seperatim nominantur in decretis dil. vlti. de conse. sacerdotēs admonent de cōiuiio surgere debere anteqz thymelici ingrediant.

Thymiamia atis. odor suauissimus thymi naturā referens. Hoc incensebatur in sacrificijs appellabantqz

greci thymiatēria vasa odorum: que maiores nostri acerras dixerunt.

Thymus et thymum herba apibus gratissima. Virg. Hęc thymo pascunt apes: dū rore cicade. Dacer. Si desit thymus pro thymo ponere thymbriā: Dicipiunt medici. Sunt autē thymi duo genera albū: scz et nigrū. Quā thymū mel quod ex vitro thymo collectū est. Et thymus vt inquit Jul. Pollux verrucula est egypticę fabę magnitudine scabra et sububēs sanguine cui summa pars (vt Celsus inquit) florem thymi representat in genitalibz sede feminibz palmis et inferioribus pedū partibus.

Thymallus genus piscis preciosi: de quo Amb. libro hera. Hęc te in honozatum nostra persecutiōe thymalle dimittā: cui a flore nomē inoleuit: seu ticini vnda te flūinis seu amni arbesis vmbra nutriert flores. Quid specie tua gratius? quid suauitate iucundius? quid odore fragrantius? Quod mella fragrant boctu corpore tuo spiras.

Thyoneus cognomen bacchi qd a θυω pro sacrificio deductū putant: quod illi adhuc inter humanos verisanti sacrificia reddebant.

Thyre ciuitas messeniorū sed diuus Augustus lacedemoniū ascripsit: qz Desenti cū Antonio sensisse viderent. Papi. Et lacedemoniū thyre lectura cruoz. Hinc thyreaticę spartanoz corolle quedā appellat. Sciendū est thyre numero plurali generē neutro qz sineresi esseri. θρηνα και θυρη etia si nūero singulari. Thyreā qz dicit pōt. Stra. thuriā appellat. Et et thyreum oppidiū in archadia: thyre etia grece latine ostia dicunt. Quo thyrion ostiolum.

Thyrsis nomen pastoris propriū.

Thyrsus virga et caulis cuiuslibet herbe: presertim lactuce. Plin. Inuentū omnes thyrsoz vel folia lactucearum prorogare vices conditos ac recentes in patinis. Idem. Folia lactuce tosta thyrsoz et aceto bibuntur. Alii accipiunt thyrsum pro hasta aculeata hedēris obtecta: qz in origis bacchicis quatiēbant. Tacitus. Hęc allina crine fluxo thyrsum quatiens. scribit Diod. Dionysium in exercitū habuisse mulieres thyrsoz armatas. et Macro. ait Liberum patre tenere thyrsum: quod est latens telum: cuius mucro hedera lambente protegitur. Vnde thyrsergerus dicitus est bacchus. Seneca in Medea. Candida thyrsergeri proles. Lucretius accipit thyrsum pro furore seu ardore et instinctu: cū ait Percussit thyrso laudis spes magna meū cor.

Thyse thyrdes vel thysbe es. nomen puellę babilonice: de qua Quid.

Thyssagete populi fuerit in scythia vltra sauromatas. In bono agro sunt quatuor flumina: videlicet Lycus: oarus: tanais: et syrgis.

T Ante J

Tiara generis feminini penultima producta ornamentum capitis persicaz prius mulierum. Quo postea vti sunt reges et sacerdotes. Iuue. Et phrygia vestitur bucca tiara. Virg. per vsurpationē dixit. Scetrumqz sacerqz tiaras. Hier. ad Fabiolā. Quartū est genus vestimenti rotūdū pileolum: quasi sphaera media sit diuisa: et pars altera ponat in capite. Hoc greci et nostri tiaram nonnulli galorum vocat. Non habet acumen in summo: nec totum vsqz ad comas regit: sed tertiam partem a fronte inopertam relinquit: atqz ita in occipitio vitta constructus est: vt non facile labatur ex capite.

Tiatica: vrbis in mysia ad sinistra caici fluminis parte que fuit vna ex septē ecclesiis: ad quas Ioānes apostolus scripsit apocalypsim.

Tibia. pte os cruris oppositū iure. Itē instrumentū

muscum quo tibicines canunt: sic dicta q̄ primo ex
gruum tibus facta sit: a quibus nomen habet cum ex
harundinibus facta sit. **Nota.** Tibia non vt nūc ori
tbalco iuncta tubeq̄.
Tibialis et hoc tibiale: quod est idoneū ad tibia facie
das. **Plin.** Tertia harundo est tibialis calami quā
aulecon vocant.
Tibialia substantiū dicunt velamēta tibarum quin
etiā arma quibus crura muniunt tibialia vocantur.
Sue. de Augu. Dyeme quaternis cum pingui toga
tunicis et subucule thorace laneo et feminalibus et ti
bialibus munitur. **Paulus Jurecō.** Si tibiale vel
humeralē miles alienauit castigari verberib⁹ debet.
Tibicen penul. pro. qui tibia canit. **Dicit** et tibicina se
genere. **Hel.** Fgminas etiā tibicinas in exercitu habu
it. **Darti.** Edia nos madidis rāpit tibicina buccis
Et tibicines in edificijs appellant columnelle quibus
rustici tecta sua fulcire solent a similitudine tibia ca
nentū: qui vt cātātes sustinet: ita illi edificijs tecta
nec hz in hoc signficato nisi abstrā in singulari. **Juue.**
Mos vrbem colimus tenui tibicine fulcra. **Quicquid**
etiā in sustentaculo alterius ponit tibicen dr. **Quid.**
lib. iij. fast. Hec modo verfabar stātem tibicine telā
vnde **Arg.** per trālationē sua hemistichia tibicines
vocauit. **Ipse** quodq̄ particule quib⁹ verus replent
tibicines a grammaticis appellant. **Arg.** Sic forte
precat. **Nam** forte vacat.
Tibareni vt **Herod.** lib. iij. testat. fuerūt ppli scythici
in asia. **De** quibus **Hier.** Tibareni quos dilexerint
senes suspendunt in patibulis.
Tyberius nomē imperator? **Ro.** Augusti successoris.
Tyberij autē ex eo dicti sunt q̄ iuxta tyberim fluiū
nāscerent. **Vnde** et per y. scribi solet.
Tibis fluius in scythia: vt auctor est **Hero.** lib. iij.
Ticianus fluius insubrie in eridanū flūes a quo ticinū
vbs: que nunc papia dicit: insignis diui patris **Au**
gustini co: pore. **Serenus** penultima bul⁹ nominis
corripuit: cū ait. **Alia** pcepit ticini sententia neci.
Tignus masculini gener: et tignum neutri trabs qua
varie disposita domus extruit. **Et** ap̄e cui superpo
nitur tectū a regendo nomen deductum. **Et** tigni no
mine omne genus materie: ex qua edificia constāt cō
tinet. **Sed** et in vineis tigni appellatiōe omnia vineis
cōtigno as. quod est tignis rectum iungo. **Plin.** lib.
ij. **Alexandri** magni classium prefecto prodidere in
domibus fores maxillis beluarū scz balenarū facere
osibus tecta cōtignare: ex quib⁹ multa quadragenū
cubitoꝝ longitudinis reperta. **Et** cōtignatio textura
ipsa trabū ac tignoz. **Coassatio** vero assium dicit.
Tignarius: faber non solū is: qui tigna dolat: sed etiam
qui solaria lignea hoc est qui trabes: ceteraq̄ ad ta
bulata domus vitia: et omnis qui edificat intelligit
inquit **Laius.**
Tigillus diminutiū est a tignus: tigillū a tignū: sicut
figillum a signum.
Tigranes is. et tigrane penul. pro. ppriū nomen regis
medozū: seu maioris armenie. **Luca.** lib. ij. **Tigrane**
q̄ meū: nec p̄barnacis arma relinquas.
Tigrana vbs in **Media** regione.
Tigris animal velocissimū et truculētum a velocitate
nomen trahit. **Nam** medi tigrim sagittā appellant.
Abūdat hyrcania tigribus. **Cirgilius.** **Hyrcaneq̄**
admoꝝunt vbera tigris. **Arrianus** qui res gestas
Alexandri condidit tigrim feram indicā nō eam esse
voluit: quā vulgus tigrim noiet: sed hanc esse thoa.
Tigrim vero equi magnitudine: flumenq̄ magnum:
tigris etiā appellat. **propter** velocitatē: qui instar bestie
nimia pernicitate decurrit. **Hic** de paradiso epiens
iuxta **Scripturę** fidē: pergentē contra assyrios et post

multos circuit⁹ **Iosepho** teste in mare rubrū defluit.
Solinus tigrim fluium in armenia caput attollere
dicit in loco edito et lucido conspicuo fonte. **Hec**
ab exordio statim totum esse: p̄mo pigre fluere nō
cum suo nomine. **Et** cum fines medozū inuictus sit
tigrim statim vocari. **Arctum** lacum influere gra
uia pondera sustinetem: cuius pisces nunq̄ se aluo
tigridis immisceat: sicut nec amnici stagnū atingāt
aretule. **Dor** arabas p̄terfluens mesopotamiam
amplectitur: et bidaspeni accipit euphratemq̄ de
fertur in sinum persicū. **Tigri** fluiuo dicti sunt tran
stigitant: q̄ trans tigrim habitat sicut transpadani.
Et tam pro fluiuo q̄ pro animali tigris vel tigridis
gentium facit.
Tigurini fuerunt populi germanie: qui quartā partem
beluetie continebant.
Tile nomen duarū insularum: quarū vna est in oceano
inter septentrionalē et occidentālē plagā vltra **Bri**
tanniā: q̄ vltima fuit ex cognitis a romanis. **Cirgli.**
lib. i. **Georg.** Tibi feruāt vltima tile. **In** ea solstitio
estuo nullas esse nocet. **Pli.** tradit. **Et** contrario vt
Solinus refert brumali solstitio null⁹ p̄ne dies **Al**
tra eam pigrum et concretū mare esse ferū. **Altera**
in ap̄hica contra sinum cartbaginis: sunt tamē qui
scribant thyle per p̄silon.
Tilos insula (vt scribit **Plin.** lib. vi.) cū oppido eiusdē
nominis in mari **Indico** celeberrima plurimū mar
garitis. **Ipsa** refert palmas: oleas creat: vineis abū
dat. **In** ea omnis arbor: nunq̄ folijs spoliat. **Dons**
caucalus non longe ab ea incipit: qui maximā orbis
partem perpetuis iugis penetrat. **Eadē** insula habet
lanigeras arbores: vt scribit **Plinius** libro. rii. **Que**
coronei mali amplitudine cucurbitas et maturitate
rupte ostendūt lanuginis pilas: ex quib⁹ vestes p̄g
ciōse fiunt.
Tilia arbor: quam greci phylira appellant: quīs et ex
alijs arboribus tilie dicantur. **Nam** de interioribus
coricis vimi tunicis et quibus vincula tilie vocantur.
vnde **Plinius** de vimo differens. **Coricis** inquit in
terior tilia lepias sedat. **De** arboꝝ tilia. **Arg.** lib. ij.
Geoz. **Hec** tilie leues: nec rono rasile burum. **Hinc**
tilia ceus a. um. vnde fascie tilia cec. **Jul.** **Capitolin⁹**
de **Antonino** pio. **Cū** senex inq̄ r lōgen⁹ esset: incur
uareturq̄ tilia: cels tabulis in pectore fasciabat.
Tilium vbs littoꝝalis a latere occidentali sardinie.
Timaeus penul. pro ducta nomē fluminis iuxta aquil
leiam: qui e montibus delatus decidit in profundū:
deinde infra terram absoꝝptus stad. circiter. xxx. et
centū erumpit in mare.
Timeus nomē ppriū p̄hi loerensis: cui diuinū illud
opus **Plato** inscripsit: in quo de rerū creatiōe disse
rit: quod **Ece.** postea latinū fecit.
Timarchides nomen viri ppriū cōpositū ex **Tιμαρ** qui
est honor: et **αρχο** p̄ncipis. **Facitq̄** in geō
timarchidis et timarchide.
Timates nomē pictoꝝ celeberrimi: parrbasū emul:
inter eius no ingenū monumēta **Sp̄bigenia** oratoꝝ
laudibus celebratur.
Timor (vt **Licero** libro. iij. tus. inquit) est metus inali
appropinquantis.
Timeo es. mul. varijs modis construit. **Dicimus** em
timeo te tanq̄ inimicū: timeo tibi tanq̄ amico: ne qd
malū tibi accidat. **Teren.** **Dampbili** vite timeo. **Ti**
meo mihi abs te. **Idē.** **Hec** mihi timeo a **Chyris**.
Inuenit etiā cū ablatiōe mediāte de. **Quid.** lib. iij.
fasto. **Hec** timui de morte tamē metus abstrit. **Hic**
dicimus timeo furem tauro. **Juue.** **Cū** furem nemo
timeret **Laulibus**: aut pomis. **Et** timeo mihi abā te
mortem. **Sicidū** est hoc verbū timeo idem efficeret
vel cum negatione: vt sine ea: vt timeo vt moriatur.

audere. His blandimentis et suavitatibus titillat aias. Sic enim quod mortis fabricatrix est voluptas. Licet in Cato. At non voluptatibus tanta est titillatio in senibus.

Titulus nomen romanorum est a iure bonorum. Titulus index cuiuslibet operis. In statu suo picturis titulum dicimus litterasque vel artificis vel eius cui statua vel imago est nomen demonstrat vel rebus quo factus est declarat. Sicut plurima et amplissima opera incendio consumpta restituit sed omnia sub titulo tamen suo ac sine ulla sita auctoris memoria. In titulis libri dicitur quod vel qualitas operis vel nomen auctoris vel nomen ostendit. Var. Primum ubi est inquis cum sit liber iste secundus. Quid facia si plus ille pudoris habet. Tu tamen hunc fieri si maius regula primam. Quia de titulo tollere tota potes. Quod. li. de re. amo. Legerat huiusmodi titulum nomen libelli. Dicitur titulus a titendo quasi titulus quod tunc factus auctoris et si quis alterius opus esse contendat veri officis in dicit nomen. Per translationem quibus ponit plaudere et dignitate. Quod. li. de factis. Et tua psequimur studio pectore Cesar. Nomina per titulos ingredimur quod. Aliquod pro monumento. Apud. Quorum et proavorum titulus clarus. Tituli etiam dicitur sunt milites quasi tituli quod patriam tuant. Unde et Titus nomen est ortu. Per. Hic neque more probo videas nec voce serena. Ingentes trepidare titos.

Titulo as. titulum impono. Dicitur in prolo. super Ps. Sic dicitur est certum quinquaginta psalmos David cecinit. Sicut aliorum nominibus titulatur.

Titubo as. pen. cor. proprie pedibus insistere nequeo quales sunt ebrii aut infirmi. Quinti. Sed iugulasti vulnerati circumstante strauisti. Transfertur ad animam ut apud eundem. Neque ulla unquam tanta fuerit dicendi facultas que non titubet aut hereat quotiens ab animo verba dissentiant. Titubare quous lingua et dentes dicuntur. Lacta. de ira dei. Arescant oculi os tremat lingua titubet dentes concrescent.

Tithymalus pe. cor. generis fructicis que a nostris lactuca marina dicitur. Col. lib. 2. Tithymalus maioris que animalia ventrem soluit. Idem paulo supra. Haximusque vel minimus annuus earum labor est initio veris quo tithymali floret fructus.

Tityrus pe. cor. nomen pastoris. Virg. in buc. Tityrus tu patule rictu et apud nos aries maior dicitur.

Ticyus Iouis filius. De quo Virg. li. 6. Nec non et ticyon terre oipotetis alumnus Lernere erat. Dicitur ferre in fabulis cum latrone vim inferre vellet ab Apolline sagittis confusus apud inferos magno cum cruciatu demersus fuit. Quod. li. 1. de pon. Sic in consumptum ticy semper renascens. Non perit vel possit sepe perire recur. Quod magnitudine corporis poetę dixerunt fuisse nouem iugos. In Tibul. Dicitur etiam nouem ticyus per iugera terre. Blanditas atra viscere pascit aues.

Tirponus pe. pro. fuit Laomedontis filius. Qui (ut fabulę ferunt) cum iuuenis esset et decorus ab auroza dilectus et raptus fuit. Ex qua Demone genuit sed tandem post longissimam vitam audita Demonis filii morte in cicada versus dicitur. Dicente Doratio: Loga titypona minuit senectus.

T Ante O

Timolus pe. p. mons lydie: ut scribit Plin. lib. 5. Croco floretissimus et vitibus plenus. Ser. scribit esse cilię: de qua Dicitur. Riger arduo alto Timolus in ascensu cliuocis extensus vireos Sardibus hinc illinc paruis sinibus hippocissis. Est ergo iuxta sardis: que vides ex Herodoti Plinius testimonio in Lydia est. A quo nomen flumini datur est. Plin. lib. 11. 11. Non solum inuenitur nisi in flumine Timolo. Apud Col. li. 11. Timolus videtur esse genus arbutulę: cuius flores sint crocei. A poetis

est quibus supradicti. i. post. t. inuenimur. Quod. li. 11. 11. Deleuere in nymphę vinceta timoli.

T Ante O

Tocos a tictio pario est id quod corrupte dicimus stocus sposito sicut senus a fetu.

Toga vestis communis omnium romanorum: tam feminę quam maris: sed fereita honestiorum toga viliorum. Dicitur toga a tegendo quod corpus tegat. Hęc lara erat et in sinu multis crispulis subtracta succingebatur. Tibul. Et fuit effuso cui toga lara sinu. Dicitur romani togati dicuntur. Virg. Romanos rerum dominos gentesque togatam. Quod in pace tantum toga vilis erat (nam in bello deponitur toga clam ydę sumebatur aut lena) factus est ut toga pro pace: sicut arma pro bello ponat. Dicitur. Et dubium sit toga ne an bello pstatior fuerit. Togarum quoque varia erant genera. Et toga fereita toga vilis: toga picta toga regis que erat auro et purpura intertexta qua reges utebantur que a Luio inter insignia tribu pbantis numerat purpura aut vocitata: et erat sine pectura. Tunica palmata a latitudine clauorum dicebatur que nunc a genere picture picta appellatur. Interdum toga accipitur pro peculiari habitu clientium et saluatorum togati ibant salutari ut portulacum consequerent. Var. Dicitur vel a media nocte togatus ero.

Togati togati induit. Quod romani togati dicitur sunt: quibus toga romanorum propria erat. Sic bi qui principes civitatis officii gratia in foro deducebantur: deinde domum reducebantur: quibus togis amicitię et togati vocabatur. Iuue. Turbe rapida togate. Ibi etiam per diminutionem togatuli dicebantur.

Togate comedie que scripta sunt secundum ritus romanorum: sicut grecas fabulas ab illoque habitu palliatae appellamur. Nam greci supra tunica pallii ferebant. Togate tabernarie dicitur comedie in quibus non magistratus sed humiles persone inducuntur. Dicitur tabernarie quod olim tabulis domus communiter tegebantur.

Tolero as. verbum est male patiens: cuius participio fit tolerater tolerantia et tolerantia tus. ut hoc est difficile toleratum per simplex tempus scribitur.

Tollo is. sustulit. et secundum antiquos rebus sublatum significat eleuatum sublimio. Plau. Tolle caput. Ulpian. Ius vicino non esse aliter edes tollere. Aliquod tollere est capere. Virg. li. 11. 11. geor. Et sepe lapillos ut cimbe in stabiles fluctu iactate saburra. Aliquod suscipere. Suet. de Heronis parte. Decebat pygms morbo aque intercucis: sublatum filio Herone ex agrippina germanici genito. Aliquod nutrire. Teren. Quicquid peperisset decreuerat tollere. Aliquod auferre. Cicero in Tel. Solem est de mundo tollere vident: qui amicitiam et vita tollunt. Aliquod differre. Plau. Omnes tolle ex hoc die in aliam die. Aliquod inferre. Virg. Tollentque minas et sibi colla tument. Et deponitur huius verbi sunt: Attollo quod est in aliam eleuatum. Collollo contra tollere. Plau. in aul. Contolla gradus: Attollo in aliam eleuatum: exalto magnifico. Plau. in am. Deuolat angues iudari deorum: in pluuium duo maximi cotinuo extollunt ambo capita. Sal. Ita eorum qui ea fecerunt tanta habent quantum ea verbis potuerunt extollere pro clara ingenia. Interdum differo. Cecili. Ibi intro atque istę causer: tamen hodie extollat nuptias. Porollo et sustollo. de quibus locis suis.

Tolles dicitur quod tollantur et tument. Cuius diminutiuum Tonstille quod sunt in boie: sicut glandule in sine cotinuo fauces occupat.

Tolutim pen. pro. quod volutim: hoc est volubiliter. Var. Et equus quod ad verbedum est nar: tunc tradit magistrato: ut equo doceat volutim incedere. Addequitatur hęc ex Apollonio a Julio polluce dicitur: quod carpat in cursu terrena et tollat volubiliter ac modice vestigia.